

og skriver sine Navne i en Protokol. Saa er det forbi, saa er Kontrakten sluttet, og den hæves jo let, saaledes som Forslaget er. Ved saadanne Kontrakter gælder det om, at den ene Part nøje vogter paa, at den faar sit efter Loven. Ellers kan den gaa til Øvrigheden, og Øvrigheden staar rede til Indblanding, hvis en Mand, som jeg nævnedes før, giver for lidt i Timen for Lugning eller for Stopning af sine Strømper.

Hvis Skilsmisserne har været i Tiltagen før, vil de blive det i endnu langt højere Grad, hvis dette Lovforslag vedtages. Det lægger alt til Rette derfor. I 1900 var der 381 Skilsmisser, i 1918 1098. De fleste falder ganske vist i de større Byer og ganske særlig i Hovedstaden, men jo flere Skilsmisser der bliver, des mindre bliver den Skam, der er forbundet dermed. Jeg har endog set offentligt fremsat, at herinde regner man det neppe mere for en Skam, den store Ulykke det dog er, og det ikke mindst for Børnene. Endnu er Forholdene dog ret sunde ud over Landet, og jeg vil ikke være med til at fordærve dem derude ogsaa. Det Lovforslag, der nu foreligger til Afstemning, er en af de moderne Kulturstrømningers mest giftige og beske Frugter.

Ud fra min Opfattelse af, hvad Ægteskabet betyder som Livspagt, som Grundvold for vort Folks sædelige Sundhed og Kraft og som Værn for de Tusinde Hjem, hvori den kommende Slægt vokser op, maa jeg protestere mod dette Forslag, hvis Tendens gaar i modsat Retning. Og jeg maa protestere ved at stemme mod Lovforslaget her ved tredje Behandling. Der ligger ganske vist ogsaa en betydelig Protest i at sige: Stemmer ikke, men efter min Overbevisning kan jeg dog ikke gøre andet end at stemme imod, og jeg opfordrer andre til at gøre ligesaa. Ved at stemme imod eller ved ikke at stemme henleder vi paa den kraftigste Maade Befolkningens Opmærksomhed paa det, der er Hovedsagen i dette Lovforslag, det, der er Tendensen i det, saaledes at Befolkningen kommer til at tænke over Sagens Kærne i Stedet for som hidtil kun at drøfte en Enkelthed.

Ordføreren (Elna Munch): Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) erklærede, at det vilde være en Overrumpling, om man vedtog dette Lovforslag i denne Samling, thi det var ikke kendt af Befolkningen. Hvis det er Tilfældet, bærer det ærede Medlem selv Ansvar for det, idet han

ikke har oplyst den Befolkning, han har faaet i Tale, om dette Lovforslag. Det har nu foreligget omtrent i et Aars Tid, og der er foretaget saa faa Ændringer i Realiteten, at man meget vel kunde have oplyst Befolkningen om, hvorledes Forslagets Tendens i det hele er. Det ærede Medlem brugte meget kraftige Ord om den Maade, hvorpaa dette Lovforslag stiller den gifte Kvinde. Men Lovforslaget tilsigter kun at give den gifte Kvinde nogenlunde ordentlige økonomiske og menneskeværdige Kaar og give hende en Ret over Børnene, som hun nu ikke har. Det ærede Medlem mente, at dette, at Øvrigheden i Undtagelsestilfælde, naar det var saaledes, at de to Parter overhovedet ikke kunde komme overens om et Spørgsmaal, kunde blive kaldt til for som Opmand at afgøre Striden, vilde virke meget uheldigt; hvis Ægtefællerne var kommet saa vidt, maatte de skilles. Det ærede Medlem talte om, hvor uheldigt det var med alle disse Skilsmisser, som Lovforslaget nu vilde frembringe; men her er jo netop et Punkt, hvor Lovforslaget tilstræber at finde en Mulighed for at opretholde et Ægteskab, der ellers som en Selvfølge maatte ophæves.

Det ærede Medlem var saa bange for § 80, der tilsikrer den Kvinde, der tager Del i sin Mands erhvervsmæssige Arbejde, en vis økonomisk ordentlig Stilling. Det ærede Medlem mente, det vilde være saa forfærdeligt, om man skulde indføre Betaling for Malkning og Stopning af Strømper og andre huslige Arbejder, som den gifte Kvinde tager sig af. Hvorledes de enkelte Ægtefolk vil ordne det indbyrdes, om det skal være Timebetaling eller en Sum om Aaret, eller hvordan man nu vil ordne det, maa enhver afgøre for sig. Men det, Lovforslaget tilsigter, er blot at fremhæve, at den gifte Kvindes Arbejde i Hjemmet og sammen med Manden i hans Erhverv er fuldt saa godt som det Arbejde, Manden udfører udenfor Hjemmet og i sit Erhvervsarbejde. Det er derfor naturligt, at hun faar et vist økonomisk Vederlag paa den ene eller anden Maade. Det ærede Medlem siger, at efter dette Lovforslag skal Ægteskabet ikke mere være for Livet, som det hidtil har været; dets Gennemførelse vilde være Ægteskabets Opløsning. Det ærede Medlem ser ganske forkert herpaa. Det er rigtigt, at Lovforslaget ikke tilsigter, at Ægteskabet skal være en Tvangsinstitution, saaledes som det ærede Medlem ønsker det, men at det skal være en fri